

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. září 2025 odvolání obžalované **[Jméno a Příjmení]**, narozené [Datum] v [Místo]xxx, trvale bytem [Ulice, Město], podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 17. června 2025, sp. zn. 2 T 15/2025 a rozhodl

t a k t o:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná soudem prvního stupně uznána vinnou pod bodem 1. a 2. rozsudku pokračujícím přečinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a pod bodem 3. rozsudku přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se měla dopustit tím, že

1. dne 7. 7. 2021 podala jménem poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], o níž se v tu dobu coby pečovatelka starala, na pobočce Úřadu práce ČR na adrese [Ulice, Město], žádost o přiznání dávky příspěvku [Označení příspěvku A], kterou za poškozenou vyplnila a nechala ji ji toliko podepsat, přičemž v úmyslu obohatit se na úkor již téměř imobilní poškozené, uvedla do kolonky „způsob výplaty přiznané dávky“ nikoliv číslo bankovního účtu poškozené, ale bez vědomí a souhlasu poškozené, která vždy za poskytnuté pečovatelské služby platila obžalované v hotovosti, nejprve číslo svého soukromého bankovního účtu č. [Číslo účtu], a následně na základě formuláře "hlášení změn - změna způsobu výplaty dávky", který na stejné pobočce Úřadu práce ČR předložila s podpisem poškozené dne 9. 3. 2022 společně s návrhem na změnu výše [Označení dávky A], číslo bankovního účtu č. [Číslo účtu 1] obch. spol. [Název společnosti], jehož byla obžalovaná jedinou společnicí a jednatelkou, a takto na základě rozhodnutí o přiznání [Označení dávky A], č.j. [číslo jednací], ze dne [datum], ve výši xxx Kč měsíčně a následně rozhodnutí o zvýšení [Označení dávky A], č.j. [číslo jednací], ze dne [datum] ve výši xxx Kč měsíčně, obžalovaná v období od ledna 2022 do dubna 2023 obdržela od Úřadu práce ČR následující dávky [Označení dávky A] určené poškozené, a to:

- v lednu 2022 částku xxx Kč jako dávku vyplacenou zpětně za období červenec 2021 až leden 2022 zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obžalované č. [Číslo účtu],
- v únoru 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obžalované č. [Číslo účtu],
- v březnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v září 2022 částku ve výši xxx Kč jako dávku za období srpen 2022 až září 2022 zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v říjnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v listopadu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v prosinci 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v lednu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v únoru 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v březnu 2023 částku ve výši xxx Kč jako doplatek za období od března 2022 do února 2023 ve výši xxx Kč a řádnou dávku za březen 2023 ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],

Shodu s prvopisem potvrzuje E.K.

- v dubnu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1], tedy dávky [Označení dávky A] určené poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], v celkové částce ve výši xxx Kč, které oprávněně příjemkyni nepředala a bez jejího vědomí a souhlasu si je ponechala pro svou potřebu,

2. dne 9. 3. 2022 v rámci jednání popsaného pod bodem 1) předložila obžalovaná na pobočce Úřadu práce ČR na adrese [Ulice, Město] v úmyslu obohatit se na úkor již téměř imobilní poškozené formulář "hlášení změn - změna způsobu výplaty dávky" podepsaný poškozenou [Poškozená 1], nar. xxx, čímž došlo též ke změně vyplácení dávky [Označení dávky B], který byl poškozené přiznán rozhodnutím, č.j. [číslo jednací], ze dne [datum], v částce xxx Kč měsíčně a nadále tak byl [Označení dávky B] Úřadem práce ČR zasílán bez vědomí a souhlasu poškozené na bankovní účet č. [Číslo účtu 1] obch. spol. [Název společnosti], jehož byla obžalovaná jedinou společnící a jednatelkou, a obžalovaná tak v období od ledna 2022 do dubna 2023 obdržela od Úřadu práce ČR následující dávky [Označení dávky B] určené poškozené, a to:

- v březnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
 - v dubnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
 - v květnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
 - v červnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
 - v listopadu 2022 částku ve výši xxx Kč jako dávku za období leden 2022 a únor 2022 zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
 - v únoru 2023 částku ve výši xxx Kč jako dávku za období od srpna 2022 do ledna 2023, kdy v období od srpna 2022 do října 2022 byl příspěvek vyplacen ve výši xxx Kč měsíčně a od listopadu 2022 do ledna 2023 ve výši xxx Kč měsíčně,
 - v březnu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
 - v dubnu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- tedy dávky [Označení dávky B] určené poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], v celkové částce ve výši xxx Kč, které oprávněně příjemkyni nepředala a bez jejího vědomí a souhlasu si je ponechala pro svou potřebu, a jednáním pod body 1) až 2) tak poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], způsobila celkovou škodu ve výši xxx Kč,

3. dne 11. 11. 2022 na pobočce banky ČSOB v Globusu na adrese [Ulice, Město] vylákala v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch od poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], pod záminkou, že potřebuje finanční prostředky na svůj podnikatelský projekt a bez toho, aniž by chtěla a mohla poškozené peníze vrátit zpět do března 2023 tak, jak slíbila, částku xxx Kč, kterou za tím účelem poškozená vybrala ze svého bankovního účtu, ačkoliv obžalovaná věděla, že se nachází v insolvenční, neboť jí bylo usnesením [označení soudu, data a čísla jednacího]schváleno oddlužení, a to ze závazků v celkové sumě xxx Kč, kdy každý měsíc splácela částku ve výši xxx Kč, přičemž jednou z podmínek bylo, že po dobu trvání účinku schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník povinen nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit, a v domluvené době, ani kdykoliv později, poškozené peníze nevrátila a přestala s ní komunikovat, čímž poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], způsobila škodu ve výši xxx Kč.

2. Obžalované byl za shora uvedené trestné činy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 60 měsíců. Dále jí bylo uloženo, aby ve zkušební době podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila. Zároveň jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce v pečovatelských, zdravotních a sociálních službách včetně provozování těchto služeb na dobu 5 (pět) let. Ve vztahu k poškozené [Poškozená 1] jí byla podle § 228 odst.1 tr.řádu stanovena povinnost uhradit poškozené škodu v celkové výši xxx Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

3. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná odvolání do výroku o vině i trestu, které podrobně odůvodnila prostřednictvím obhájce. S rozsudkem soudu prvního stupně nesouhlasí, neboť došel k nesprávnému závěru. Především namítá neprokázání úmyslu v jejím jednání, jakož i kategoricky odmítá, že by jednala ze ziskuchtivosti. Připustila, že si nevedla důslednou evidenci, ale mezi ní a poškozenou panovala důvěra. Jejím prvotním zájmem bylo zajištění péče o nesoběstačnou poškozenou. V další části podrobného odvolání se vyjadřuje k jednotlivým bodům rozsudku. V rámci podaného odvolání setrvala na své nevině a detailně rozebírá výpovědi slyšených svědků, včetně výpovědi poškozené, kde opakuje svá vyjádření učiněná již v rámci hlavního líčení a poukazuje na dle jejího názoru rozpory ve výpovědi poškozené. Výpověď svědkyně [Osoba 2] označila za tendenční, se snahou ji očernit, přičemž uvedené plyne ze skutečnosti, že svědkyni ve firmě nechtěla pro její neschopnost, psychiatrickou diagnózu a stížnosti klientů. Obdobně podrobně rozebírá výpověď svědkyně [Osoba 4], kterou také považuje za tendenční, kdy zároveň poukazuje na fakt, že k hlavnímu líčení přijela se svědkyní [Osoba 2] a společně strávily i dlouhý čas před jednací síní. S ohledem na obsah výpovědi u hlavního líčení, který byl v některých částech odlišný, kdy dle obžalované svědkyně zmiňovala skutečnosti, jež v přípravném řízení neuváděla. Dle jejího názoru svědkyně interpretuje skutečnosti podle toho, s kým se aktuálně stýká. Obdobně poukazuje na výpověď svědkyně [Osoba 3], kterou shledává nenávistnou. Nesouhlasí se zamítnutím doplnění dokazování ohledně vypracování znaleckého posudku na poškozenou, neboť má za to, že tato jeví známky nevěrohodnosti, když zamlčuje důležitá fakta (existenci Smlouvy o poskytování péče) a o týchž skutečnostech vypovídá odlišně. Nalézacímu soudu vytýká tendenční hodnocení její výpovědi v její neprospěch a nepřihlédnutí k rozporům ve výpovědích svědků, zejména znovu upozorňuje na výpověď svědkyně [Osoba 2], z níž byla patrna zášť vůči její osobě. Závěrem navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena nalézacímu soudu k novému projednání nebo, aby byla obžaloby zproštěna.
4. Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a shledal odvolání obžalované nedůvodným. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného rozsudku a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu pro zrušení rozsudku.
5. Odvolací soud se přesvědčil, že z hlediska § 2 odst. 5 trestního řádu provedl soud prvního stupně všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Skutková zjištění, která z provedených důkazů vyvodil, jsou správná a odpovídají zákonem aprobovanému postupu dle § 2 odst. 6 tr. řádu. Okolnosti svědčící proti obžalované byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v její prospěch a při hodnocení shromážděných důkazů soud prvního stupně následně postupoval tak, jak mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech a jejich zhodnocení pak vyústilo správně ve výrok o vině obžalované výše uvedenými trestními činy.

6. Soud prvního stupně se v rámci podrobného odůvodnění svého rozsudku s obsahem provedených důkazů řádně vypořádal, jeho závěry jsou logické a mají oporu v provedeném dokazování. Odvolací soud plně akceptuje, že nalézací soud o trestné činnosti obžalované žádné pochybnosti nemá, když bezpečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině stran zmíněného jednání získal po racionálním logickém zhodnocení před ním provedených důkazů, zejména vyhodnocením svědecké výpovědi poškozené a dalších slyšených svědků a listinných materiálů, které společně tvoří dle odvolacího soudu takový ucelený řetězec, který bez důvodných pochybností prokazuje vinu obžalované. Odvolací soud se s logickým odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje, námitkám obžalované nepřisvědčil a níže k nim uvádí.
7. Nalézací soud učinil dostatečná skutková zjištění a skutkový stav řádně vyhodnotil, a to při vědomí práva obžalované hájit se způsobem, který uzná pro sebe za nejvhodnější. Odvolací soud nesdílí názor obžalované, že nalézací soud hodnotil důkazy tendenčně, v její neprospěch a nevzal v úvahu i rozpory ve výpovědi poškozené. Výpověď poškozené z hlavního líčení je v podstatných rysech shodná s výpovědí učiněnou v přípravném řízení v pozici svědka. Jestliže si poškozená některé skutečnosti v hlavním líčení nevybavila, nelze to považovat za známku nevěrohodnosti při vědomí jejího věku a zdravotního stavu. V rámci odvolání obžalovaná sice zmiňuje, že ve výpovědi poškozené jsou rozpory a zmiňuje konkrétní části výpovědi poškozené, ale dle odvolacího soudu se nejedná o rozpory, ale o verzi obžalované, která se od verze poškozené liší. Ve shodě se soudem nalézacím nebylo shledáno na výpovědi poškozené nic, co by ji činilo nevěrohodnou a ztotožnil se se závěrem o nadbytečnosti vypracování znaleckého posudku na osobu poškozené. V této souvislosti lze zároveň zmínit, že finální rozhodnutí o věrohodnosti výpovědi slyšených svědků činí soud a nikoli znalec, který toliko je schopen zjistit, zda je dotyčná osoba schopna podat pravdivou výpověď, nelze po znalci požadovat, aby učinil závěr o věrohodnosti či nevěrohodnosti konkrétní osoby. Pokud v souvislosti s výpovědi poškozené v hlavním líčení obhajoba namítá její provedení v rozporu se zákonem, pak tento závěr musí odvolací soud rovněž odmítnout. Průběh výpovědi poškozené, jež byla provedena prostřednictvím videokonference za přítomnosti nezávislého policejního orgánu, kdy byla přítomná policistka, která se na vyšetřování věci nepodílela, nevykazuje žádné prvky nezákonnosti. Jestliže obhajoba namítá přítomnost již vyslechnuté svědkyně [Osoba 2] v bytě poškozené, je nutné připomenout, že tato do výslechu nijak nezasahovala, dle přítomné policistky byla mimo prostor pokoje, odkud byl výslech prováděn a zejména její přítomnost v bytě byla nezbytná vzhledem k imobilitě poškozené, nemožnosti otevření dveří a vpuštění policistky do bytu, jakož i zdravotním problémům. Svědkyně [Osoba 2] byla v předmětné době osobou poškozené poskytující péči. Obhajobě je třeba také připomenout, že návrh na videokonferenci vzešel z jejich strany, neboť obhájce se odmítl osobně účastnit výslechu poškozené v rámci hlavního líčení v jejím bytě.
8. Výpověď poškozené však nestojí osamoceně a je podporována dalšími důkazy. Jedním ze zásadních důkazů ohledně půjčky xxx Kč je nepochybně i SMS zpráva zaslaná obžalované ohledně nevrácení této částky a reakce obžalované na ni. Není však podstatné, že o této částce nehovořila poškozená před svědkem [Osoba 5], je ale z jeho výpovědi zřejmé, že obdržel od obžalované telefonáty týkající se poškozené s nevybíravým až zlým obsahem. Zároveň na žádost poškozené vyndal z odpadkového koše roztrhaný dopis, týkající se příspěvků pro poškozenou. Listinné důkazy potvrzují, jak byla žádost o příspěvky vyplněna, přičemž není sporu o tom, že

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

to byla obžalovaná, kdo ji vyplnil a donesl na Úřad práce. Poškozená však odmítla, že by se dohodly, aby příspěvky chodily na účet obžalované. Potvrzuje to i výpověď svědka [Osoba 5], jež potvrdil, že poškozená očekávala příspěvky, tyto jí zatím nedocházely, a právě z roztrhaného dopisu zjistila, že jsou dávno vypláceny. Jestliže obžalovaná tvrdila, že zaslané příspěvky použila ve prospěch poškozené, tak uvedené z ničeho neplyne, neboť bylo dále prokázáno, že poškozená za poskytované služby platila obžalované v hotovosti na základě jí sdělené částky, což potvrdili ve svých výpovědích i slyšení svědci. Odvolací soud nijak nerozporuje, že obžalovaná o poškozenou v předmětné době pečovala, nikterak nehodnotí kvalitu její péče, což není předmětem této věci, ale dospěl ke shodnému závěru, že obžalovaná využila plné důvěry poškozené, která uvedené i potvrdila a bez jejího souhlasu si nechala vyplácet přiznané příspěvky [Označení příspěvku A] a na [Označení příspěvku B], aniž by tyto následně řádně vyúčtovala. Uvedený postup zasílání zmíněných příspěvků je nepřipustný, nebyl činěn se souhlasem poškozené, a navíc i zničením dopisu adresovaném poškozené ohledně zasílání příspěvků obžalovaná projevila snahu toto před poškozenou zatajit. Byla si tak vědoma nesprávnosti svého jednání. Rovněž ani tvrzení, že za poškozenou platila její náklady v době její hospitalizace není prokázáno, když je naopak prokázáno, že např. platba nájmu bytu odcházela pravidelně z bankovního účtu poškozené a bylo tomu tak i v době její hospitalizace. Jestliže obžalovaná hradila nějaké částky za poškozenou, bylo to na její žádost a poté, co obžalované předala peníze v hotovosti. Takový závěr vyplývá nejen z výpovědi poškozené, ale je i potvrzován výpovědi svědkyně [Osoba 13], která potvrdila platbu za pobyt manžela poškozené v [poskytovatel pobytové sociální služby], byť tak obžalovaná učinila až na její urgenci. V neposlední řadě je vhodné zmínit, že předložené doklady o poskytnuté péči zahrnují i dobu, kdy byla poškozená prokazatelně hospitalizována, což vzbuzuje pochybnosti o předložení dokladů poškozené vždy v konkrétní době, ale nabízí se otázka, zda se nejedná o doklady dodatečně vytvořené, byť k poskytnutí péče došlo. Na uvedených závěrech o řádně provedeném dokazování a zákonném hodnocení důkazů ničeho nemění ani zjištění, že mezi obžalovanou a slyšenými svědkyněmi panuje nevraživost a vzájemné animozity jsou patrné. Podané výpovědi však byly konzistentní, přičemž nijak vzájemné problémy ve vztahu s obžalovanou nepopíraly a tyto zmínily ([Osoba 2], [Osoba 3]).

9. Odvolací soud proto po přezkumu spisového materiálu a provedených důkazech dospěl ke shodnému závěru jako soud nalézací a námitky obžalované shledal nedůvodnými, když její jednání bylo správně právně kvalifikováno a obžalovaná byla správně shledána vinou. Neshledal potřebu doplnění dokazování, jak uzavřel i nalézací soud.
10. Následně byl přezkoumán výrok o trestu, který byl odvoláním rovněž napaden. Po přezkoumání zmíněného výroku o podmíněném trestu odnětí svobody a trestu zákazu činnosti, všech podstatných skutečností týkajících se předmětné věci, jakož i osoby obžalované, dospěl odvolací soud k závěru, že trest uložený nalézacím soudem je trest, který zcela odpovídá jak veškerým okolnostem věci, tak i osobě obžalované, která je dosud osobou netrestanou, bez negativních zpráv k její osobě. Odvolací soud se zcela ztotožňuje s hodnocením přitěžujících i polehčujících okolností, tak jak je zjistil soud prvního stupně a vtělil je do odůvodnění, když jednání směřující vůči osobě vysokého věku, nepohyblivé, a tím pádem velmi zranitelné, společenskou škodlivost jednání obžalované navyšuje. Není pochyb o tom, že obžalovaná zneužila maximální důvěry poškozené, kterou v ní měla a na její úkor se obohatila jednáním shora popsáním. Vyměřený

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.

trest při spodní hranici zákonné trestní sazby, podmíněně odložený na maximální zkušební dobu, je tak trestem přiměřeným a odpovídajícím zákonným podmínkám. Na shodnou délku uložený trest zákazu činnosti je rovněž trestem odpovídajícím a nezbytným, neboť obžalovaná se jednání dopustila právě při výkonu své výdělečné činnosti v této sféře. Správným byl shledán i výrok o náhradě škody, neboť výše částky odpovídá vyplaceným příspěvkům a poskytnuté půjčce.

11. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem bylo odvolání obžalované shledáno jako zcela nedůvodné a jako takové byla zamítnuto.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e n í** stížnost přípustná, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e t.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c t.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 t.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 t.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 t.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) t.ř. nebo § 265b odst. 2 t.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 10. září 2025

JUDr. Petra Benešová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E. K.